Štev. 199. V Trstu, v torek 20. julija 1915. Letnik XL.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . „ 12.—
za tri mesece . . . . . „ 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 5.20
za pol leta . . . . . „ 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti". — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652.

Novi veliki boji na primorski fronti. - Italijani po srditih bojih zopet povsod odbiti.

Zmagovito prodiranje zveznih armad na Poliskem. - Umikanje Rusov na vsej fronti.

Nemci zasedli Vindavo. - Boji pri Popeljanih in Kuršanih. - Umikanje Rusov pri Narewu. - Prodiranje zveznih čet med Vislo in Bugom.

Francoski napadi pri Souchezu in v Argonskem lesu odbiti. - Na višinah Moze se nadaljujejo boji s premenljivo srečo.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 19. (Kor.) Uradno se objavlja: 19. julija 1915.

Na Goriškem so se pričeli včeraj novi veliki boji. Zgodaj zjutraj je pričela italijanska artilerija vseh kalibrov streljati na rob planote pri Doberdobu in na goriško predmostje. Kanonada je dospela opoldne do viška srditosti. Nato je prešla zelo močna pehota v napad na ves rob planote. Po trdovratnih, preko noči trajajočih bojih, ki so dovedli na več krajih do bojev mož proti možu, se je posrečilo našim četam Italijane, ki so mestoma dosegli naše najsprednejše jarke, vreči povsod nazaj. Naši možnarji so prisilili k molku pet težkih baterij.

Danes zjutraj se je zopet razvnel boj. Posamezni sovražni napadi na goriško predmostje so bili istotako odbiti.

Tudi ob dolnji Soči, na Krnskem ozemlju in ob koroški meji so razvijali Italijani živalno artilerijsko delovanje, ki je trajalo deloma tudi ponoči.

Na tirolskem mejnem ozemlju je bil napad več bataljonov na naše višinske postojanke na grebenu Eisenreicha, Pfannspitze in Zilmoorhöhe, severovzhodno Kreuzberškega sedla, odbit. V ozemlju Schluderbacha je slabejši naš oddelek izpraznil prednjo postojanko.

Na južnem Tirolskem se nadaljujejo boji.

Posebno hvalo zaslužijo tudi naše hrabre posadke v obmejnih utrdbah, ki kljubujejo v teh mejnih postojankah vsakemu ognju.

* * *

Včeraj zjutraj se je pojavilo pred Starim Dubrovnikom in Gružem 8 italijanskih križark in 12 torpedovk, ki so pričele streljati na kolodvor v Gružu, na nekatere kraje in na višine pri Starem Dubrovniku. Nekaj privatnih poslopij je bilo lahko poškodovanih. Človeških žrtev ni zaznamovati. Tudi ranjen ni bil nihče.

Ob 5.45 zjutraj je bilo izvršeno že naznanjeno torpediranje križarke »Giuseppe Garibaldi«, nakar je italijansko brodovje naglo pobegnilo iz našega obrežnega vodovja.

Namestnik šefa generalnega štaba:
pl. Höfer, fm.

Potopitev križarke »Giuseppe Garibaldi«.

BERLIN, 19. (Kor.) Vse časopisje slavi najnovejši uspeh avstro-ogrskih podmorskih čolnov.

S soške fronte.

(Izvirno poročilo »Slovenca«.)

Naš oklopni vlak v Moši.

»Neko temno noč,« mi je pripovedoval nadporočnik, »sem dobil poročilo, da je prišel velik laški transport vojaštva v Mošo. Pripravil sem se takoj in kmalu se je plazil moj oklopni vlak preko soškega mostu. Ukazal sem največjo previdnost. Kot črna masa se je dvigala na desni Kalvarija, pod menoj pa je tiho žuborela Soča. Ločnik je spal. Nobene luči ni bilo. A vedel sem, da razprte oči naših straž nepretano buljijo v noč in da ušesa vedno prisluškujejo najtišjemu šelestu dreves. Naporna, težka služba je to. Vsaka mišica trepeta, roke se krčevito oklepajo puške. Burno bije srce, še dihati si ne upate.

Vlak je imel štiri vagone, v sredi majhno lokomotivo. Stal sem ob razprtini v prvem vagonu ob telefoničnem aparatu in opazoval. Počasi smo polzeli dalje. Komaj da sem čul udarjanje lokomotive in drdranje koles. V drevesih ob progi je šuštel veter. Z njiv in travnikov so se oglašali črički in opojen duh je vel s polj. Nebo se je sklonilo nizko na Furlanijo in zvezde so mi mežikale in dajale poguma. Vedno bolj smo se bližali cilju in naenkrat se je zabliščala v daljavi luč: kolodvor. Kot črna pošast je prihajal vlak vedno bližje in bližje. Razločeval sem že sence ljudi in šatorišča.

»Hitreje in pozor!« sem zaukazal in kmalu nato strojevodji: »Stoj!«

Vlak je obstal na kolodvoru v hipu.

»Ogenj!« In mala okenca vagonov so se odprla in pomolila cevi strojnih pušk, ki so že regljale. Nastala je strašna zmešnjava, beganje in vpitje ranjencev.

»Zažgite šotore!« je bilo moje kratko povelje. Par bomb z gorivno snovjo in kmalu so švignili okoli nas plameni in grozno razsvetljevali vse pozorišče. Na tleh so ležali kupi zvijajočih se sovražnikov, mlake krvi, v katerih je odseval plamen, drugi so begali, tekali na vse strani in vpili in vili roke. A naše strojne puške so drdrale neprestano in kosile neprestano.

»Nazaj!« je donelo moje povelje po končanem delu, in vlak je oddrdral z največjo brzino v noč proti Gorici.«

»Ali ni bilo nevarnosti, da Vam za hrbtom razbijejo progo?« sem vprašal z začudenjem.

»Seveda je bila! A prišli smo tako nenadoma, udarili smo tako nepričakovano, da je nastala strašna zmešnjava, v kateri ni nihče mislil na to. Morda so še do zadnjega mislili, da je to laški vlak. Jaz vem le to, da smo prišli brez vsakih izgub, brez najmanjše poškodbe domov.«

Veselo se mi je nasmehljal v zavesti, da je izpolnil težko nalogo. Taki so naši vojaki.

Topovski boj ob Soči.

Razvožena cesta je gorela pod menoj v popoldanskem solncu. Nizka, redka drevesa so spala z dremajočimi, visečimi listi, pokritimi s sivkasto plastjo prahu. Polja so ležala vsa trudna, prepletena z zelenimi venci trt, ki so se vili od murve do murve in prepasana z zlatimi pasovi dozorelega žita, ki je sklanjalo težko, bohotno klasje nizko k zemlji. Pred menoj sta se dvigala Sv. Valentin in Sveta Gora strmo iz soške struge s svojimi skalnatimi, od solnca razbeljenimi pobočji. V oči me je skelelo, prah je legel na moj obraz in roki.

Bliža se mi gruča ljudi. Kmalu izločim iz nje štiri konjenike dragonce, kot prikovani so sedeli na konjih, visoki in močni. Med njimi se je pa vleklo s trudnimi, težkimi koraki 14 laških ujetnikov. Iz Plav so prihajali. Majhni, šibki in sklonjeni k tlom so se mi zdeli kot pritlikavci ob naših vojakih. Njih trudne, črne oči so begale nemirno okoli. Topa resignacija je ležala v njih. In spomnil sem se besed, ki jih je izgovoril laški ranjenec v naši bolnišnici: »Noi siamo carne venduta!« (Prodano meso smo.)

Da, prodani so, žrtve judeževih grošev in macchiavelske politike.

* * *

Zavil sem s ceste na pot, ki se je vila skozi polja do podnožja Sv. Gabrijela. Že so me čakali dobri otroci neke zelo ugledne solkanske rodbine in z njimi sem šel v brajdo pod Sv. Katarino. Ob bisernem smehu zlatih otroških src je zopet oživela moja otopela duša. Pozabil sem ob njih vse grozote vojne in se vdal sladki opojnosti in lepoti, ki je sevala iz nedolžnih oči.

Pod nami se je razprostirala vsa bujna in pisana goriška ravan. Na jugu je ležala Gorica, naslonjena ob zeleni grič goriškega gradu in se kopala v solnčnem morju. V razigranem veselju smo se lovili med vinogradom, razgretih lic in smejočih oči. A kmalu so začeli grmeti topovi.

»Glejte! Glejte!« je vskliknil najmlajši živahni Oko in mi pokazal črne in svetle dime granat in šrapnelov. Hipoma smo prilezli iz trt in v senci figovih dreves smo gledali na celotno bojno pozorišče, ki se je razprostiralo pod nami: Sv. Valentin, Šentmaver, Oslavje, Kalvarija, Soča od Ločnika do Gradiške in kraška planota. Na vso to bojno črto, ki se vije kot venec v polkrogu okoli Gorice, so padale neprestano granate in šrapneli. Ko so udarjale ob trdo kraško skalovje Sv. Valentina so zazveneli drobci skal kot močna struna. S polj in vinogradov pa so se vzpenjali črni jeziki dima, prsti in dreves. Naša polja! Blagoslovljena z vsem blagoslovom dobre letine, kakor že doglo ne, so bila naš up in naša nada. Zdaj leže ranjena in prepojena s krvjo.

Ozračje je pretresalo grmenje težkih granat in sikanje šrapnelov, dokler ni mrak ovil vso bojno črto. Tam doli so ležala trupla vojakov, padlih pod težko, železno pestjo vojne, ob meni pa je cvetelo šestero mladih, mladih življenj . . .

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 19. (Kor.) Uradno se objavlja: 19. julija 1915.

Ofenziva zaveznikov na Poljskem in v Voliniji se je včeraj nadaljevala.

Zapadno Visle se vrše boji ob Ilzanki. Severozapadno Ilze so osvojile avstrijske čete nekaj sovražnih postojank. Na višinah zapadno Krasnostawa so nemške čete prodrle zmagovito po težkih bojih.

Med Skierbieszowom in Grabowiecom so si v zvezi z nemškimi četami avstrijski polki priborili po vročem boju pot preko Wolice na sovražne višinske postojanke in ujeli tamkaj 3000 mož.

Severovzhodno in jugovzhodno Sokala so se moravski, šlezijski in zapadnogalički brambovci po premenljivih bojih krepko ustalili na vzhodnem bregu Buga.

Naše, pod generalom konjenice Kirchbachom se nahajajoče čete, so ujele tu 12 oficirjev in 1700 mož in upenile 5 strojnih pušk.

Uspehi, ki so jih izvojevali zavezniki 18. julija na vsej fronti, so omajali odporno silo sovražnika. Čeprav je pritegnil v zadnjih dneh vsa dosegljiva ojačenja, se vendar ni mogel vzdržati. Zato se je v noči od 18. na 19. t. m. pričel umikati na vsej fronti in prepustil bojišče zmagovitim zveznim armadam.

V vzhodni Galiciji je ostal položaj v splošnem neizpremenjen. Le pod Zaleščiki je sovražnik zopet izbral našo dnjestrsko fronto za trdovratne napade. Rusi so prodirali v 7—8 vrstah; prva je bila dozdevno neoborožena in je dvignila, kakor da bi se hotela predati, roke kvišku. Sovražni napad se je razbil v našem ognju ob strašnih izgubah. Seveda se je — kakor se bo v podobnih okoliščinah zgodilo tudi naprej — streljalo tudi na dozdevno neoborožene čete.

Namestnik šefa generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 19. (Kor.) Veliki glavni stan, 19. julija 1915:

Vzhodno bojišče.

Nemške čete so zavzele Tukum in Siukst. Vindava je bila zasedena.

Na zasledovanju premaganega sovražnika smo dosegli ozemlje pri Hofzumberge in severno odtod.

Zapadno Mitave se drži sovražnik v pripravljeni postojanki.

Vzhodno Popeljanov in Kuršanov se vrše boji.

Med Piso in Skwo so Rusi izpraznili po naših četah večkrat prebite postojanke in se umaknili proti Narewu.

Armada generala Gallwitza je prodrla dalje in se nahaja sedaj ob Narewu.

Jugovzhodno linije Ostrolenka—Nowogeorgijewsk, kjer Rusi niso našli zaščite v utrdbah in predmostnih postojankah, so se že umaknili čez Narew. Število ujetnikov se je zvišalo na 101 oficirja in 28.760 mož.

Tudi na Poljskem, med Vislo in Pilico, se Rusi umikajo.

Jugovzhodno bojišče.

Dne 17. julija severovzhodno Siena premagani sovražnik, skuša v pripravljenih postojankah za oddelkom Ilzanke ustaviti zasledovanje. Sovražne predpostojanke pri Clepelowu so bile že včeraj zavzete z naskokom po hrabri šlezijski deželni brambi. Ponoči so udrle iste čete v zadaj se nahajajočo sovražno glavno postojanko. Istotako se je začela majati sovražna linija pri Kasanowu in Baranowu. Med gornjo Vislo in Bugom je trajal boj zveznih armad ves dan z nezmanjšano srditostjo. Na predornem mestu pri Pilaszkowicah in Krasnostawu so se Rusi obupno upirali, da bi preprečili poraz. Poslali so svežo v boj eno gardnih divizij, ki pa je bila potolčena.

Dalje vzhodno do ozemlja Grabowieca so izsilile avstrijske in nemške čete prehod preko Wolice. Pri Sokalu in severno odtod so prodrle avstrijske čete čez Bug.

Pod pritiskom teh uspehov se je umaknil sovražnik ponoči na vsej fronti med Vislo in Bugom. Le na predornem mestu zapadno Krasnostava se skuša še upirati.

Rusi so doživeli težek poraz. Nemške čete in pod fml. Arzom se nahajajoči armadni zbor, so samo od 16.—18. julija ujeli 16.250 mož in uplenili 23 strojnih pušk. Po najdenih pismenih poveljih je bilo sovražno armadno vodstvo odločeno, da drži po nas osvojene postojanke, ne oziraje se na izgube, do skrajnosti.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 19. (Kor.) Veliki glavni stan, 19. julija 1915:

Zapadno bojišče.

Francoski napadi na Souchez je bil odbit. Napadalni poizkusi južno odtod so bili preprečeni po našem ognju.

V Argonskem lesu brezpomembni napadalni poizkusi nasprotnika.

Na višinah Moze se nadaljuje boj s premenljivim uspehom. Naše čete so izgubile majhne, due 17. julija priborjene krajevne ugodnosti in so ujele 3 oficirje in 310 mož.

Vrhovno armadno vodstvo.

Angležinje — izdelovalke municije.

LONDON, 18. (Kor.) Včeraj se je vršila v Londonu velika manifestacija žen, ki so zahtevale pravico do dela za domovino. Okoli 40.000 žensk vseh stanov je odšlo v Whitehall, kjer je imel municijski minister Lloyd George nagovor, v katerem je izvajal, da deluje v municijskih tovarnah že okoli 50.000 žensk.

Churchill o nevtralnosti Nizozemske in o zmagi zaveznikov.

ROTTERDAM, 17. (Kor.) Londonski korespondent lista »Rotterdamsche Courant« je imel razgovor s Churchillom o nizozemski nevtralnosti in o vprašanju Schelde. Churchill je dejal med drugim, da se mu zdi razdelitev ozemlja ob izlivu Schelde strategično in geografično nenaravna; brez dvoma je stvari zaveznikov škodovala. Ako bi bil mogoč dovoz po Scheldi, ne bi bilo treba, da je padel Antwerpen. Na ugovor, da nizozemsko gospostvo nad ustjem Schelde ne tvori ovire samo za eno stranko, ker je Schelda v trenutku tudi za Nemce zaprta, je Churchill odgovoril, da naj se njegove besede ne smatrajo za grajo, kajti če bi bila Nizozemska Scheldo za zaveznike odprla, bi bila dežela po Nemcih napadena in večjidel zasedena. To bi bila žrtev, ki je ni imel nihče pravice pričakovati od Nizozemske. Churchill je zagotavljal, da Anglija pod nobenimi okolnostmi ne misli na to, da bi pritiskala na Nizozemsko, da opusti nevtralnost. Po njegovem mnenju bi Holandci storili dobro, da bi bili pripravljeni; toda nevarnost ne grozi od angleške strani. Belgija v rokah Nemcev bi pomenila konec holandske neodvisnosti. Med tem pa obstojajo možnosti neposredne nevarnosti, kajti Nemčija zna biti pritirana k temu, da Holandsko napade. — Nemčija je podobna divji zveri v kletki, ki vidi prihajati plamen bližje in bližje in dela blazne izpade na desno in na levo. Po tej vojni, ki da jo bodo zavezniki brezdvomno zmagonosno končali, bo položaj malih držav silnejši nego kdaj poprej. Zločinec, ki se je zagrešil nad Belgijo, bo stal tu po kaznovanju kot ostrašljiv vzgled. Zavezniki morajo zmagati, če ne v tem letu, pa v prihodnjem. Naš narod, je dejal Churchill, je žilav in vztrajen. Tudi Italijani pomagajo. So pa tudi še drugi narodi sveži ter bodo sledili njihovemu vzgledu.

Smrtna nezgoda dveh švedskih letalcev.

STOCKHOLM, 17. (Kor.) Švedska vojaška letalca Malmquist in grof Hamilton sta se ponesrečila. Oba letalca sta se ubila.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 18. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča:

Na vsej fronti nobenih pomembnih dogodkov.

CARIGRAD, 18. (Kor.) Predvčerajšnjim je neka mala angleška vojna ladja streljala s strojno puško na Dikili, ob azijskem obrežju, nasproti Mitilen. — En civilist je bil ubit. Turška obrežna baterija je odgovarjala, nakar se je vojna ladja oddaljila.

Dan poprej je neka druga angleška ladja izstrelila na carinski urad v Sarmusaku pri Aivaliju več strelov, ki pa so povzročili le neznatno škodo.

CARIGRAD, 18. (Kor.) Prestolonaslednik princ Jussuf Izzedin je odpotoval včeraj v Dardanele, da si ogleda fronto.

LUGANO, 17. (Kor.) »Secolo« poroča iz Turina, da so došli tjakaj angleški admiral sir Douglas Gamble in generala Ellisona in Althama, ki odpotujeta preko Rima in Neaplja v Dardanele.

Stromboli bljuje.

LUGANO, 18. (Kor.) Kakor poročajo italijanski listi, vulkan Stromboli močno bljuje. Ob severozapadnem pobočju vulkana teče že osem dni neprestano lava. Erupcijo spremljata močno bobnenje in pepelnati dež.

Custozza - Vis.

Italijani praznujejo danes in v prihodnjih dneh raznovrstne spominske prazniške in treba je, da se jih spomnimo tudi mi s par kratkimi besedami.

Sv. Marjete dan je danes in niso še daleč časi, ko ni samo v Italiji, temveč tudi po naših avstrijskih »neodrešenih« deželah« vse, kar je hrepenelo po »odrešenju«, moško in žensko, blestelo v — »margeritah«, po naše »kresnicah« ali »volovskem očesu«, najljubši cvetlici kraljice-matere, ki slavi današnji dan svoj god. — Dandanes je stvar nekoliko drugačna, vsaj pri nas, menda pa tudi tam na oni strani, kajti gospod Cadorna pač ne more pokloniti ob tej priliki svoji in svojih načrtov prejasni podpornici posebnih »margerit« svojih uspehov na naših tleh. Časi se pač izpreminjajo in žnjimi tudi italijanski uspehi, ki so bili rimskim nenasitnežem svoje čase bolj kot gotovi, samo če so odprli usta. Drugačnih seveda, kakor je znano iz zgodovine, itak niso imeli nikdar.

Spominjamo se, kako se je po posredovanju italijanske vlade prepovedala na cesarskem Dunaju kinematografska uprizoritev — bitke pri Visu. To je bil velik uspeh italijanske diplomacije, ki se ga spominjamo tem rajši, ko je prav danes, 20. julija, na dan sv. Marjete, tudi obletnica, devetinštirideseta, nekega drugega uspeha, ki pa se je dosegel z orožjem v roki in potemtakem slučajno ni bil — italijanski, namreč obletnica slavne zmage avstrijskega brodovja pod Tegetthoffom nad italijanskim pri Visu. 20. dne meseca julija leta 1866. je naše brodovje temeljito porazilo znatno močnejše italijansko brodovje. In ali je hotela usoda, da je italijanska vojna mornarica proslavila to obletnico svojega poraza z novim? »Giuseppe Garibaldi« mogočna italijanska križarka je prav v viških vodah, skoraj točno ob obletnici, po zaslugi avstrijskega podvodnika, odšel v večne posete k onemu »Rè d' Italia«, ki je leta 1866. ogroževal Vis.

Da pa bo spominsko slavje tam na oni strani še slovesnejše, naj jih spomnimo še dveh drugih obletnic, ki jih lahko praznujejo tudi še ta teden.

Bilo je 23. dne meseca julija 1848, ko je stari maršal Radetzky s 44.500 možmi, večjidel našimi jugoslovanskimi polki pri Custozzi potolkel 63.0000 mož broječo laško armado kralja Karla Alberta in potem dva dni pozneje, 25. julija, še ostanke te armade.

Leta 1866. 24. dne meseca junija, pa je bilo, ko so stali nasproti na istem bojišču zopet Avstrijci in Lahi, naši pod nadvojvodom Albrehtom, Italijani pa pod kraljem Viktorjem Emanuelom. Naših je bilo 75.000 mož, Lahov pa 130.000. In zopet so bili poraženi Lahi.

Če primerjamo italijanske uspehe tekom sedanjega njihovega skoraj dvamesečnega sodelovanja v svetovni vojni, smemo reči, da so sedanji njihovi uspehi pač zelo podobni onim, katerih obletnice lahko praznujejo te dni, in trdno smo uverjeni, da naše hrabre čete poskrbe za to, da se Custozzi in Visu pridružijo še druga imena, katerih se bodo Lahi spominjali z grozo in trepetom, z žalostjo in bridkostjo, kakor se spominjajo Custozze in Visa.

Razglas.

Javno se razglaša, da je država zajela vse pridelke nove žetve. Zato so eventualno že sklenjene zadevne kupne pogodbe neveljavne.

Prikrivanja pridelkov nove žetve zapadejo najstrožjim kaznim.

Dr. FABRIZI l. r.

Domače vesti.

Obletnica bitke pri Visu. Pišemo 20. julija 1915. Danes dovršuje torej 49 leto, ko se je bila slavna bitka na morju — pri Visu — ko je naš admiral Tegetthoff dne 20. julija 1866. s svojim šibkim brodovjem izvojeval sijajno zmago nad daleko močnejšim italijanskim brodovjem in je doživelo poslednje katastrofalen poraz. Kakor danes je tudi tedaj verolomna Italija prežala na priliko, da udari na svojo sosedo, ko je morala ta posleduja drugje težko braniti svoje meje. Italijanska mor-

narica se je zbrala v Jakinu in je od tam odplula proti Visu. Že dne 18. junija je bil velik napad na otok Vis, ki so ga pa naše baterije na kopnem odločno odbile. Naslednjega dne so Italijani napadli vnovič in ko je glavna baterija na Visu utihnila, so Italijani že začeli vzklikati: Evviva Lissa! Ali — prerano so vzklikali. Dne 20. julija se je pojavil Tegetthoff s svojim brodovjem, ki je plulo v bojnem redu z oklopnico »Erzherzog Ferdinand Max« na čelu, na kateri se je nahajal tudi Tegetthoff sam, dočim je plašljivec admiral Persano zapustil admiralsko ladjo »Rè d'Italia« in se zatekel na silnega »Affondatore«. Ob 10. uri 50 minut je Tegetthoff udaril. Na obeh straneh se je bojevalo 60 ladij, 1200 topov in 20.000 ljudi, med temi največ Slovanov, v prvi vrsti dičnih Dalmatincev. »Erzherzog Ferdinand Max je prežal na italijanski »Rè d'Italia«, ki mu je »Palastro« priskočil na pomoč, ali ga je naš »Drache« napravil nesposobnega za boj. Po kratkem boju, v katerega je posegel posebno naš »Kaiser«, **je »Erzherzog Ferdinand Max« potopil italijansko diko »Rè d'Italia«.** Ker so bile tudi druge italijanske ladje težko poškodovane se je začel Persano umikati. Okolo 2 popoldne je odplul proti Jakinu, a mejpotoma se je potopil še »Palastro« in v Jakinski luki sami strašni »Affondatore«. Tak poraz je doživela italijanska mornarica dne 20. julija 1866. Spomin nanj je pekel Italijane v dušo od tedaj do danes. Posebno živ je ta ogenj danes, ko je Italija zopet v boju proti nam. Ta spomin jih je gnal gotovo, da so ravno te dni, ob obletnici poskušali ob dalmatinskem obrežju svojo srečo, da bi vsaj nekoliko oprali svojo tedanjo sramoto. Poizkus se je slabo sponesel in je le še bolj raztrgal krvavečo rano: odpluli so ne le brez zaželjene rehabilitacije, ampak tudi z izgubo »Giuseppe Garibaldija«, ki — skupno s poprej potopljenim »Amalfijem« — že zopet tvori precejšen del italijanskih izgub leta 1866 pri Visu. Ob spominu na slavno tedanjo zmago se moramo hvaležno spominjati tudi junakov, ki danes junaško branijo našo vzhodno obal Jadrana.

Imenovanje v vojaški službi. Gosp. dr. Otokarju Rybářu, ki je, kakor znano, dodeljen c. in kr. vojaškemu delavskemu oddelku je bila 17. t. m., kot bivšemu poročniku v evidenci, zopet podeljena prejšnja poročniška šarža.

Padel je, kakor nam poroča g. dr. Rybář, zadet po granati, gosp. Radovoj Meršek, učitelj CM šole pri Sv. Jakobu v Trstu, nameščen pri nekem delavskem oddelku v bližini italijanske meje.

Iz okoličanskih vinogradniških krogov nam pišejo: Vratar v ulici Stazione štev. 8 je že dalje časa na dopustu. Okoličani prihajajo v tamošnji c. kr. urad zaradi naznanil vinogradov in radi plačila pristojbin. Ker ni pravega vratarja, opravljajo službo vratarja uslužbenci c. kr. javnih skladišč, ki pa ne razumejo slovenskega jezika, kar je za slovenske stranke velika nadloga. Povpraševati morajo po vseh mogočih k ajih, preden izvedo, kam se morajo obrniti, in tako po nepotrebnem izgubljajo čas, ki ga jim v sedanjih časih, ob nedostajanju delavcev, itak primanjkuje za delo doma. Naj bi se torej ukrenilo, da bi se za omenjene urade namestil slovenščine zmožen vratar.

Za vse enako! Prejeli smo: Branjevke in vsi trgovci z jestvinami bi morali, po vladni naredbi, imeti označene vse jestvinske predmete s cenami, po katerih se razpostavljeni predmeti prodajajo. Mnogi se drže te naredbe, a ne vsi! Najmanj pa se je drže ambulantni branjevci, to je oni, ki razprodajajo živila na voziščkih. Želeti je, da vladna naredba veljaj za vse enako! Prodajanje goveje krvi pa naj bi se zabranilo, ker na javnem trgu ni prostor za tako prodajo. Mahe in pa razne roke bi se ne smele dotikati take stvari.

Italijanski napisi v Zadru. Iz Zadra javljajo: Četudi smo v vojni z Italijo, je v Zadru še vse polno italijanskih napisov, in to ne samo na prodajalnah, ulicah in obč. šolah, ampak tudi na državnih poslopjih, dasi obstoji pri nas jezikovna naredba, **po kateri ima hrvatski jezik prednost.** V Zadru je poznani arheološki muzej sv. Donota, ki ga vzdržuje država in dobiva stalno državno dotacijo, ali napis na muzeju je samoitalijanski: »Museo archeologico di s. Donato.«

Prejeli smo: V noči od sobote na nedeljo je neka ženska v ulici Coroneo št. 1 potrebovala nujne zdravniške pomoči. Pozvan je bil zdravnik zdravniške postaje. Obolela žena je bila Slovenka, in ker ne zna laški, je zdravniku pripovedovala slovenski. Zdravnik ji je rekel na to v laškem jeziku: „Ne zamerite, ne znam — Brez komentarja.

Od Sv. Ivana: V nedeljo 18. t. m., so pokopali na katinarskem pokopališču 6-letno hčerko Antona Kjuderja ,stanujočega na novi cesti nad Lonjerjem. Uboga deklica je storila žalostno smrt. Utonila je v neki sezidani lokvi za hišo. Pred osmimi dnevi se je pripravljala na otroško prireditev v Narodnem domu, kjer je tudi sodelovala, po osmih dneh so jo ob isti uri nesli na pokopališče. Bila je tiha, pridna punčka, zato je vsakomur žal njene nenadne smrti.

Slovenska narodna društva v Trstu in okolici. Pod predsedništvom g. Germeka se je vršil preteklo nedeljo v dvorani tržaškega »Nar. doma« sestanek, na katerega so bili izvzemši Opčin in Sv. Križa povabljeni zastopniki vseh slovenskih narodnih društev v mestu in okolici. Povabilu sklicateljev so se z malimi izjemami odzvala vsa naša društva, ki jih je sedaj po poročilu g. dr. Agneletta 72 in jih sedaj deluje še 43, večinoma gospodarska, konsumna, strokovna in pogrebna društva in Ciril-Metodove podružnice, ostalih 29 pa je bilo vsled izrednih razmer primoranih, da so ustavila svoje delovanje. Po poročilu in dovršeni debati o društvih je bila na predlog g. Engelmana izvoljena eksekutiva 7 članov in 3 namestnikov (dr. Josip Agneletto, Anton Brandner, Pavla Hočevar, Ferdo Kleinmayer, Franc Kravos, Josip Šorn, Anon Vouk, Josip Macarol, Svetko Martelanc in Drago Širok), ki jej je bila poverjena naslednja naloga:

1. Pregledati notranje stanje posameznih društev. 2. Društvom, ki niso ustavila svojega delovanja pomagati z delom in nasveti. 3. Pri onih društvih, ki ne morejo nadaljevati svojega delovanja, urediti njih vsaj najpotrebnejše notranje zadeve. 4. Nadzirati delovanje delujočih društev.

Grmenje topov v Ljubljani. Prejeli smo: Dne 11. t. m. sem bil v Ljubljani. Popoldne sem šel v družbi svojih dragih ob Ljubljanici na Fužine in k Devici Mariji v Polju. Zvečer smo se vračali ob nasprotni strani Ljubljanice v mesto in med potoma sem čul popolnoma razločno topovske strele z juga. Ker pa sem dvomil, da bi to prihajalo z laške meje — sem molčal. Sobotni „Slovenec" pa potrjuje moje slutnje — zato objavljam te vrstice. V Ljubljani se torej slišijo popolnoma topovski streli, kakor se slišijo v Trstu in Divači. Ker sem že na tem, naj omenim še, da je v Ljubljani koruzna moka po 1 K kilogram in kruh istotako! V Trstu pa, kjer je vse drugo neznosno drago; imamo moko po 68 vin. in dober kruh (v Ljubljani je slabši) po 64 vinarjev! Tudi krompir, ki je na Kranjskem doma — imamo v Trstu ceneje kakor v Ljubljani! Deželnemu odboru in mestnemu svetu ljubljanskemu se gotovo posreči znižanje teh cen, kakor se jim je posrečilo obdržati druge življenske potrebščine na zelo nizkih cenah.

Izletnik Tržačan.

Iz Pule. C. kr. trdnjavski komisar je doposlal zadrugi gostilničarjev in kavarnarjev nastopno obvestilo: Opaža se, da velik del tukajšnjih gostilničarjev, ki so dobili dovoljenje, da zopet odpro svoje lokale, niso storili tega iz opozicije proti določenim najvišjim cenam. Nalaga se Vam, da opozorite dotične člane zadruge, da je tako postopanje nedopustno. Priobčite jim, da morajo takoj odpreti svoje obrate; ako ne, se jim odtegne legitimacije, čemur bo posledica ta, da bodo morali zapustiti mesto Pulo.

Vojaška cenzura (pregledovanje pisem.) C. in kr. vojaška cenzurna komisija v Celju nam piše: Da se zamore vojaška cenzura točno izvrševati, pisma, dopisnice, razglednice itd. hitro odpošiljati in se izogibati zaplenjenjem, se priporoča:

1. Posluževati se je čim več dopisnic, pisati kratko, izrazito in stvarno, in izlasti pa je opuščati vse, kar bi utegnilo monarhiji in z nje zvezani državi škodovati, na pr. kraj, kjer vojaki stoje, število, gibanje in prestavljanje istih.

2. Posluževati se je znanega jezika in znane pisave, ker bi se sicer pisma, dopisnice in razglednice morale zapleniti.

3. Znamke (marke) je dobro prilepiti in porabljati samo eno in ne več.

4. Vloženi, tanki papir je odstraniti, ker bi se itak moral iztrgati.

5. Pisma je oddajati odprta, ker so zaprta, kot nedopuščena vračajo, in na hrbtni strani je napisati ime oddajatelja.

6. Zalepke naj se ne rabijo, ker se težko odpirajo.

7. Razglednic, na katerih so razvidni za bojevanje važni kraji, železnice in mosti, naj se ne uporabljajo- ker bi zapadle zaplenitvi.

Poštni in brzojavni promet z inozemstvom po 15. juliju. Pisemski promet je pripuščen z Nemčijo, z nekaterimi kraji v Belgiji, s Turčijo in z vsemi nevtralnimi državami. Pisma se morajo oddajati odprta in ne smejo vsebovati nikakšnih poročil o vojaških pripravah, o gibanju čet in ladij ali o drugih vojaških odredbah.

Pisma v Belgijo smejo biti pisana samo v nemškem, francoskem ali flanskem jeziku. Pisma v Turčijo smejo biti pisana samo v turškem, nemškem, arabskem, armenskem, bolgarskem, angleškem,francoskem, grškem in italijanskem jeziku in v jeziku Španjolov.

Denarna pisma so pripuščena za sledeče dežele: za Bolgarsko, Dansko, Nemčijo, Nizozemsko, Norveško, Rumunsko, Švedsko, Švico in Turčijo.

Zavoji z vrednostmi se lahko pošiljajo na Bolgarsko, Rumunsko, v Švico in v Turčijo. Vrednostna pisma se morajo oddajati odprta ter ne smejo vsebovati nikakih pismenih sporočil.

Promet s poštnimi nakaznicami je zaenkrat pripuščen samo za Nemčijo, Belgijo in Švico in sicer v omejenem obsegu. Najvišji znesek za poštno nakaznico za Nemčijo in Belgijo je določen na 50 mark, za poštno nakaznico za Švico pa na 500 frankov. Pristojbina za poštne nakaznice za Belgijo znaša za vsakih 50 kron 25 vinarjev.

Poštni zavoji do teže 5 kg se lahko pošiljajo: v Bolgarijo, na Dansko, Nemčijo, Grško, veliko vojvodinjo Luksenburško, na Nizozemsko, Norveško, Rumunsko, Švedsko, Švico, Turčijo in v Združene države. V Nemčijo in na Dansko se razen tega lahko pošiljajo poštni zavoji do teže 50 kg, v Bolgarijo, na Rumunsko in v Švico pa poštni zavoji do teže 20 kg.

Pismena sporočila se zavojem ne smejo prilagati, takisto tudi poštne spremnice ali druge spremne listine ne smejo imeti nikakih sporočil.

Poštno-oddajni promet in promet po povzetju je za enkrat pripuščen samo z Nemčijo in Švico. — Poštna časopisna služba se vzdržuje z Bolgarsko, Dansko, Nemčijo, z nadvojvodino Luksemburško, Nizozemsko, Norveško, Rumunsko, Švedsko in s Švico.

Privatne brzojavke v sovr. dežele razen brzojavk vojnim ujetnikom niso pripuščene. Privatne brzojavke morajo biti brez izjeme sestavljene v odprtem (nešifriranem) jeziku. Pri brzojavkah v Brazilijo in na Rumunsko je uporaba registriranih naslovov (tudi za podpis) prepovedana. Pri brzojavkah v Argentinijo, Brazilijo, Nizozemsko Indijo, na Norveško, v portugalske kolonije, na Romunsko in v Turčijo je potreben podpis odpošiljatelja. Promet nenujnih prekomorskih brzojavk in pisemskih brzojavk je splošno ustavljen, ravnotako promet časopisnih brzojavk na Grško, v Azijo in v Ameriko.

Posebne določbe, ki veljajo za poštni promet z onimi deli Poljske, ki so zasedeni po avstro-ogrskih četah, z vojnimi ujetniki in z interniranci v sovražnem inozemstvu ter z mejaši, v teh navedbah niso zapopadene.

Predstava magdalenske podružnice CMD pri Tirolcu. Minule nedelje se je vršila v obširni dvorani „Gospodarskega društva pri Tirolcu" otroška predstava obenem z razstavo ročnih del, izvršenih po otrocih otroškega vrtca. O sporedu omenimo le toliko, da so vse točke popolnoma zadovoljile otroke, kakor tudi občinstvo, ki ga je bilo nabito polna dvorana Vsekako je bil lep prizorček „Kuharica" in samogovor „Mladi Sokol", čeravno so bile tudi druge točke točno in lepo izvedene. Otroci so komaj čakali na malinovec in kruh, kajti to jim je bilo v plačilo za njih trud med šolskim letom. Vpisanih je bilo pričetkom šolskega leta pač večje število otrok, a precej nezavednih staršev pošilja svoje otroke v laški vrtec, kar je pač vse graje vredno. V otroškem narečju pomeni vsak nastop „veselico" in tako tudi mi lahko rečemo, da je ta „veselica" imela popoln uspeh toliko v gmotnem, kot v moralnem oziru. Matere, katerih večina je bila med poslušalci, so bile zelo zadovoljne, in kolikor je bilo v njih moči, so darovale v obilni meri za podružnico. Marijiv odbor podružnice naj nikar ne odneha, temveč naj tudi počitnice porabi za delo; saj vidi, da so mu starši otrok prav hvaležni.

Pazite na otroke! Marija Paccova, ki stanuje na Vrdelci št. 13, je včeraj popoldne ob polltreh prinesla na zdravniško postajo svojega štiriletnega sina Josipa, kateri je bil padel z okna stanovanja v prvem nadstropju rečene hiše, na dvorišče. Otrok se je precej hudo, pa vendar ne nevarno pobil na čelo, na nos in po kolenih. Zdravnik mu je rane desinficiral in povil.

Ker je hodila bosa, si je 14letna Avgusta Dubazzova, ki stanuje v hiši št. 125 na Istrski cesti, zapičila drobec stekla v stopalo desne noge. Morala je na zdravniško postajo, kjer ji je zdravnik izdrl drobec ter potem desinficiral in povil rano.

Voz jo je podrl. 23letna Marija Rusova, ki stanuje v ulici della Galleria štev. 8, je prišla včeraj dopoldne ob devetih na zdravniško postajo: imela je precejšnjo rano na spodnji ustnici. Povedala je, da jo je neki voznik zadel z vozom in jo podrl na tla ter da se je vsled tega ranila. Zdravnik ji je rano izlečil.

Kdo ve kaj?

Prosijo se podatki o naslednjih osebah:

Marija Malič iz Ronk, s štirimi majhnimi otroki ter očetom in materjo, odšla 25. majnika skozi Sežano (vprašuje Fran Malič, Trst ul. S. Anastasio 6.)

* * *

„Poizvedovalni urad za begunce" v Trstu, ulica Boschetto 32, vrata 23, daje med uradnimi urami od 8 do 11 dop. in 4 do 5 pop. naslove sledečih beguncev:

Iz Škbine: Adamič Alojz.

Iz Nabrežine: Caharija Silvester, Caharija Marija.

Iz Trsta: Lukšič Alojzija, Stanko Ana z 2 otroki, Bauer Kristjan, Berak Ivanka, Rothe Josip, Fagarazzi Marija, Gerberding Gustav, Gini Alice, Hellmann Marjeta, Hermann Tereza, Kaiser Edvard, Kricech Ivanka, Kotrč Antonija, Larisch Marino, Kotrč Vladimir, Laurencich Marija, Lemberger Nina, Maurer Olga, Nabragg Milan, Novak Josipina, Prestar Erich, Probst Ivan, Rudeš Irena, Stipancich Karmela, Venuti Ivanka, Zivitz Jakob, Žvab Josipina.

Iz Gorice: Culot Uršula, Dusnig Karolina, Jeschenagg Antonija, Marvin Marija, Mozetić Srečko, Paulin Edvard, Scala Julija (iz Moše).

Iz Gradišča: Bisich Friderik (risar), Mayer Rajmund.

Iz Pua: Battich Adela, Sbisà Aurelij, Batich Ana, Batich Magdalena.

Iz Rovinja: Sponza Ana M.

Iz Pirana: Plocher Georgina (živilja).

Iz Reke: Wirheim Ana, Wirheim Margareta in Wirheim Anton.

Vesti iz Goriške.

† **Fran Miklavič.** Potrjuje se vest, da je padel na severnem bojišču absolvirani tehnik Fran Miklavič, doma iz Kobarida, sin župana in deželnega poslanca Miklaviča. Pri naskoku na neko železniško postajo ob Prutu ga je zadela kroglja sovražnika in naš Miklavič, fant, 22 let star, je izdihnil. Po zimi je bil v Gorici in se je pridno gibal v slovenski družbi. Kot enoletnik-narednik je bil odšel iz Gorice na Vrhniko in od tam na sever, kjer je umrl za domovino junaške smrti. Krepek, čvrst mladenič, kakoršni so pač le naši Kobaridci, je bil priljubljen povsodi; živ, temperamenten se je užival hitro v vsako družbo in povsodi so ga čislali. Na Dunaju, kjer je študiral, se je gibal obilo v družbi dr. Prijatelja. Bodi mlademu junaku časten spomin!

O kojščanskem županu Obljubku se je poročalo, da je bil ujet in se nahaja v italijanskem ujetništvu. Z neke strani pa se nam sedaj poroča, da se nahaja župan Obljubek od časa vojne z Italijo dalje v Dovjem n Gorenjskem.

Iz pisem, ki so došla iz Kobarida, pa je razvidno, da ne more biti tako, kakor so pričakovali. Ta pisma govorijo samo o ženskah, o moških nič. Te dni pa je došlo iz Lombardije pismo, v katerem se omenja, da se nahaja v kraju San Martino v Lombardiji kot talec Fran Urbančič, Kotlarjev, iz Kobarida. Urbančič iz znane Kotlarjeve rodbine je ugleden posestnik in obrtnik v Kobaridu, pa čisto miren človek, ki je živel le svojemu poklicu. Ako so Urbančiča vzeli za talca, potem so brez dvoma peljali s seboj župane in druge, med njimi morda tudi notarja Premrova, ki je bil tudi ostal v Kobaridu. O dekanu Peternelu, o katerem se je toliko pisalo, da so ga ustrelili, čujemo, da se mu ni nič zgodilo, marveč da je v Kobaridu. Tudi neka italijanka korespondenca je omenjala, da je dekan Peternel v Kobaridu sicer že star gospod, ali da je zdrav in živi mirno dalje v svojem kraju. — Najbolj bi bila zadeta družina Miklavičeva: oče v ujetništvu kot talec, sin je padel na severnem bojišču.

Že zopet goriški deželni odbor! Sedaj imamo pravzaprav tri uprave: na Dunaju, v Gorici in Lipnici. To stane ogromnega denarja. Znano je, da so goriški deželni uradniki jako dobro plačani, ali sedaj dobivajo višji uradniki, ki so na Dunaju, še mesečne doklade po 600 K, tako čujemo, in manjši po 300 K. Kam pride naša uboga dežela? Uradnikom privoščimo, kar gre in kar je mogoče, ali ker je stališče goriškega prebivalstva to, da na Dunaju ne potrebujejo deželnega odbora, so ti stroški nepotrebni. Kar je potreba dela zunaj dežele, naj se le vrši, ali primerno po naših finančnih razmerah, drugega dela in deželnega odbora izven dežele ne priznavamo in se upiramo v imenu prebivalstva nepotrebnim stroškom.

Darovi.

— Ob priliki otroške predstave magdalenske podružnice CMD se je darovalo za podružnico K 53·24. Večje svote so darovali gg. Kodrič, Mavrič, Dujc, Sancin, Kresevič. Macarol, Štekar, Gergič, Zupanc, Trošt, Simonič, Modrijan, Bezek, Bieker, Šorn, Mahne itd. G.a M. je darovala za otroke 3 škatlje bombonov. Srčna hvala vsem!

— V počeščenje spomina na italijanskem bojišču padlega svojega kumčeta g. Radivoja Meršeka, učitelja na CM šoli v Trstu, daruje Ivan Počkaj, trgovec, K 10 moški podružnici CMD v Trstu.

VII. izkaz darov, došlih c. kr. namestništvenemu predsedstvu za okrepčevalnico Kobdilj-Štanjel: Anton Dejak ml. K 30, namestništveni svetnik Henriquez v počeščenje spomina Onorine grofice Sordina K 30. Prva tržaška čistilnica riža K 100, ravnatelj Oliva Rossi K 25, Josip Perhauc K 12, Marija in Gustav Carmelich v počastitev spomina Argeja Forti K 20, Aleksander Micich K 20, Ivan Thodorovich K 10, Franc Schnorz K Ernezt Amedej Camus v počastitev spomina Onorine grofice Sordina K 50, dr. Arnold Frigyessy K 50, baron Demetrij Economo K 150, L. Buchreiner K 100, rav. Richard Tischer K 30, N. N. v spomin bitke pri Visu K 20, Ivan Scolaris K 10, Josip Fradelich K 5. Skupaj K 667. Doslej izkazanih 3518 K. Svota K 4185.

— V spomin Onorine Sordina, roj. baronice Sernizi de Montecroce, je prejel ces. komisar v prid skladu za vdove in sirote padlih v vojni od g. Ivana Costija K 50 in od g.e baronice Pavline Sartori K 50; ista gospa je darovala v isti namen K 50 Rdečemu križu.

— V prid skladu za brezposelne je prejel v počastitev spomina grofice Onorine Sordina Sernizi ces. komisar od odvet. Arturja Rusconija K 20, od g. Alfreda Tominza pa K 10. Za isti sklad sta v počastitev spomina g.e Arge Fortijeve darovala Alojz Rutter in Julij Reich vsak po 10 K.

— V počastitev spomina dvor. svet. Evgena Gelcicha je prejel ces. komisar od učiteljskega zbora c. kr. navtične akademije K 60 v prid tržaškim mladim strelcem.

Cene raznih živil v Trstu.

(Dne 19. julija 1915.)

Moka (za kuhinjsko rabo)	K —·96	kg
Sladkor	K 1·—	kg
Meso (goveje) sprednji deli	K 3·60	kg
„ zadnji „	K 5·20	kg
Meso telečje	K 8·—	kg
Meso koštrunovo	K 2·— do 2·40	kg
Slanina (soljena)	4·40 do 5·40	kg
Gnjat, kugana	K 12·—	kg
Maslo sirovo	K 6·—	kg
Kokoši	K 7·— do 8·50	ena
Piščanci	K 2·50 do 3.50	eden
Polenovka suha	K 2·20, 2·40	kg
„ namočena	1·28	kg
Fižol	K 1·50, 1·60	kg
Bob	K 1.80	kg
Ječmen	K 2·80	
Fižol (stročji) vinarjev	40 48,	kg
Grah „	64, 72	kg
Kromp'r „	20, 24,	kg
Paradižniki „	20, 24	kg
Radič „	4 do 6	merica
Salata „	8 do 10	glava
Česen „	8, 10	glava
Čebula „	K 1·40	kg
Jajca „	16 do 18	komad
Buče „	6 do 10	komad
Pesa „	2 do 3	komad
Malančane „	8, 10,	komad
Kumare „	6 do 12	komad
Koleraba „	2 do 4	komad
Mleko „	56	liter
Olje (najceneje)	K 2·24	liter

Poslano*)

Zahvala.

Tem potom se zahvaljujeva slav. zavarovalnici „ASSICURAZIONI GENERALI" v Trstu za točno in kulantno izplačilo zavarovalnine z obrestmi vred po pok. sinu Josipu Mahorčiču, učitelju, ter priporočava vsled tega ta zavod najtopleje.

SEŽANA, 16. julija 1915.

Josip in Katarina Mahorčič.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo le toliko, kolikor mu veleva zakon.

MALI OGLASI.

Kupujem žaklje (vreče) vsake vrste. — Ulica Solitario 21, Jakob Margon. 129

Kupim volno po dobri ceni, baker po 2 K, med po 1 K. Naslov: APPEL, Piazza Scuole Israelitiche.

Oglasi, osmrtnice, zahvale in vsakovrstna naznanila reklamne vsebine, naj se pošiljajo na »Inseratni oddelek Edinosti«

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.

Zaloga dalmatinskega vina

lastnega pridelka iz Jesenic pri Omišu

Filip Ivanišević

ulica Torre bianca 18, Telefon 14-05

Prodaja na drobno in na debelo

Gostilna-Buffet v ul. Nuova št. 9, v kateri toči svoja vina prve vrste.

Potrtim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš sin oziroma brat, gospod

Rado Meršek

učitelj na C. M. šoli pri Sv. Jakobu

v najlepši dobi svojega življenja, 23 let, 11. t. m. daroval življenje za domovino, na koroški meji.

TRST-ROCOL, 19. julija 1915.

Josip Meršek, oče. **Antonija Meršek,** mati.

Antonija Meršek, sestra. **Alojzij, Ivan, Josip Meršek,** bratje.

„Tržaška posojilnica in hranilnica"

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

TRST - Piazza della Caserma štv. 2, I. nad. - TRST

(v lastni palači) vhod po glavnih stopnjicah.

POSOJILA DAJE

za vknjižbo 5½%

na menice po 6%

na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru

ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE

sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po

4¼%

Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.

Rentni davek plačuje zavod sam. - Vloga se lahko po eno krono. - ODDAJA DOMAČE NABIRALNIKE (HRANILNE PUŠICE).

Poštno-hranilnični račun 16.004. TELEFON št. 952

Ima varnostno celico (safe deposite) za shrambo vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, popolnoma varno proti ulomu in požaru, urejeno po najnovejšem načinu ter jo oddaja strankam v najem po najnižjih cenah.

STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON.

Uradne ure: od 9 do 12 dopold. in od 3 do 5 popold. Izplačuje se vsak delavnik ob uradnih urah